

Tweede Kerstdag – H. Stefanus – 26 december 2018
Handelingen 6,8-10; 7,54-60 ; Ps 30 ; Mat 10,17-22

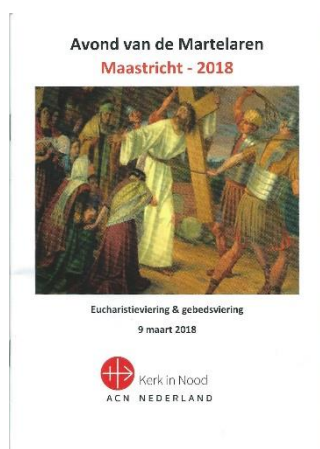
Haat met liefde beantwoorden

Abrupt is de overgang, van de vreugde van Kerstmis, de vreugde om de geboorte van een kind, gisteren, naar vandaag de harde werkelijkheid van de eerste martelaar, de diaken Stefanus. Gelyncht omwille van zijn geloof in Jezus. Inderdaad, niet om vrolijk van te worden. En er is, ook vandaag in onze wereld, voor gelovigen in het algemeen, en voor christenen in het bijzonder, weinig reden tot vrolijkheid.

Wanneer wij denken aan martelaren, denken wij nog altijd te veel aan de martelaren van de eerste eeuwen, die in Rome en elders in het Romeinse Rijk voor de leeuwen werden gegooid. Maar het is in de geschiedenis van de kerk niet de tijd van de Romeinse Oudheid geweest waarin de meeste martelaren zijn gevallen, nee, dat was de 20^e eeuw, die 20^e eeuw die sowieso al de meest bloedige eeuw is geweest uit de wereldgeschiedenis. Daarom had paus Johannes Paulus II indertijd wereldwijd opgeroepen om de bloedgetuigen van de 20^e eeuw in herinnering te houden. De bisschoppen van Nederland namen toen het initiatief om de levensverhalen van de Nederlandse martelaren op schrift te stellen en te publiceren. Alleen de Nederlandse...! En alleen maar van de 20^e eeuw...! en het werd een boek van 672 bladzijden...!

We leven ondertussen in de 21^e eeuw, en nog altijd worden mensen, en in het bijzonder christenen, vervolgd omwille van het geloof. U hebt allemaal gehoord van Asia Bibi, een jonge vrouw in Pakistan, veroordeeld op beschuldiging van godslastering. Op godslastering of belediging van de Islam staat in Pakistan de doodstraf. Dat dergelijke beschuldigingen in de praktijk worden misbruikt, ook voor conflicten die niets met religie te maken hebben, dat weet iedereen. In Pakistan zijn tussen 1986 en 2009 in totaal 964 mensen veroordeeld wegens godslastering, overigens niet alleen christenen, maar ook moslims, ahmadis, hindoes, of mensen van een andere religie.

Misschien was u er ook bij, een paar maanden geleden, op 9 maart, toen hier in deze basiliek de "Avond van de Martelaren" werd georganiseerd door Kerk in Nood, met een Gebedsviering en een Kruisweg, waaronder getuigenissen werden voorgelezen van christenen die omwille van het geloof vervolgd werden. Het was een indrukwekkende avond. Kerk in Nood is één van de organisaties die wereldwijd schendingen van godsdienstvrijheid signaleren en aan de kaak stellen. En de toestand is schrikbarend. Iedere keer weer worden gelovige minderheden achtergesteld, vervolgd, onderdrukt. De paus sprak er gisteren ook over, tijdens de zegen Urbi et Orbi, en riep op voor respect van vrijheid van godsdienst, en wat hij noemde de veelkleurigheid van een mozaïek.

Niet alleen christenen worden vervolgd, naar gelang de landen ook moslims of hindoes. En nog maar 75 jaar geleden werden hier in Maastricht ook Joden vervolgd en vermoord omwille van het geloof. Maar wat al die organisaties zoals Kerk in Nood en Open Doers tegenwoordig

moeten constateren, dat is, dat het nu juist de christenen zijn die wereldwijd de grootste groep vormen die vervolgd wordt omwille van het geloof. Maar liefst 215 miljoen christenen in de wereld kunnen hun geloof niet vrij belijden. En in de Top 50 op de Ranglijst van landen waar christenen vervolgd worden staan zelfs landen die vanouds katholiek waren, zoals Colombia, zoals Mexico, waar priesters die proberen jongeren te onttrekken aan de cartels van de drugshandel, koelbloedig worden vermoord.

Nee, het is allemaal niet om vrolijk van te worden. En dat op deze vrolijke Tweede Kerstdag. Tweede Kerstdag bij ons, Boxing Day in Engeland. En in onze kerk, feestdag van de H. Stefanus, de eerste martelaar. De gedachtenis van vandaag drukt ons weer eens met de neus op de feiten.

Tijdens die "Avond van de Martelaren" op 9 maart, hier in deze kerk, werd gebeden voor al die christenen die vervolgd, gemarteld, vermoord worden. En daar moeten wij ook voor bidden. Maar wie bidt voor de slachtoffers moet ook bidden voor de daders, opdat de vervolgers tot bekering komen. Stefanus deed het. Zijn allerlaatste gebed was voor de mannen die hem stenigden: "Heer, reken hun deze zonde niet aan". Het allerlaatste gebed van Jezus aan het kruis was óók een gebed voor de mannen die hem kruisigden: "Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen" (Lucas 23,34).

Haat met liefde beantwoorden.

Régis de la Haye, diaken